

ELS TIMBALERS

Text: JOAN SOLER AMIGÓ

Música: ELS SAPASTRES

1

Una historia n'és dictada,
bé la sentireu cantar:
un timbaler la cantava
venint de terres enllà.

Temps fa, temps era una vila,
amb muralles al voltant
palaus de rica noblesa
casals de ciutadà honrat,
parets de pedra picada
a la plaça del mercat,
més enllà cases de fusta
del pagès i l'artesà,
i les cabanes de palla
dels pobres sense heretat.
Al bell mig de la gran vila
despunta la catedral.

Sobre el fenc dormen els pobres,
els marxants sobre cotó,
els nobles en llit de plata
i en llit d'or l'emperador.
Els pobres tenien somnis,
els rics un cor neguitós
però el cel blau i l'estelada
els feia de sostre a tots.
La virtut, la paciència.
l'enveja, el pecat pitjor,
tal és la llei de la vila:
Així ho féu nostre Senyor.,

2

Però un bon dia...

Un bon dia. diu la historia,
se sent ressonar un timbal,
la tonada és ben estranya,
ressona com un pregó:

“Busquem una vida nova.
anem a un país millor.
Tothom qui vulgui seguir-me,
prengui timbal i cançó.

Els consellers de la vila

celebren una reunió:
"Cal vetllar la llei i l'ordre
com manà nostre Senyor."
"Sempre hi haurà rics i pobres
i un cel per sostre de tots."
"Qui sembrarà la discòrdia
haurà en càstig greu presó."

Agutzils i gent manada
busquen el pertorbador,
amb forrellat a pa i aigua
el tanquen a la presó.

L'endemà a punta de dia,
torna a ressonar el pregó
no és un de sol qui repica,
l'escarceller i ell fan dos:

3
"Busquem una vida nova
anem a un país millor.
Tothom qui vulgui seguir-nos
prengui timbal i cançó.

Sis agutzils d'elm i llança
feien guàrdia à la presó,
l'endemà a Punta de dia
vuit entonen el pregó.

"Busquem una vida nova
anem a un país millor.
Tothom qui vulgui seguir-nos
prengui timbal i cançó."

Trenta cavallers amb sabre
feien guàrdia a la presó
l'endemà a punta de dia
trenta-vuit fan el pregó:

"Busquem una vida nova
anem a un país millor.
Tothom qui vulgui seguir-nos
prengui timbal i cançó."

Ja els porten als peus del Bisbe,
lligats de mans i monyons.
els ruixen d'aigua beneïta
i capten per les missions.

4

Mentre que la Missa deia
se sent repic de tambors,
és una ""tamborinada
que eixorda les oracions.

Això no hi ha qui ho, deturi:
repiquen vells i minyons,
pels conreus, per les teulades,
barbacanes i turons.

"Busquem una vida nova
anem a un país millor.
Tothom qui vulgui seguir-nos
prengui timbal i cançó."

N'hi havia un que donant-se cops de cap a la muralla, cridava: "Jo no, jo no vull pas anar-me'n, jo em quedo ! Plegueu de repicar el timbal". I el van veure com travessava a corre-cuita el portal de, la ciutat i es fonia en el bosc. No va tornar mai més. Un pobre home que mai no havia posseït res sinó un jaç . de palla per maldormir a la nit, encengué la palla i corria fora vila repicant: "Tot és nostre, tot és meu!"

"Busquem una vida nova
anem a un país millor.
Tothom qui vulgui seguir-nos
prengui timbal i cançó."

5

*A l'últim tota la ciutat repicava el timbal.
El diumenge abans de Pasqua els timbalers convingueren que tothom procurés un tauló de bona fusta, llarg de set pams i amb quatre forats. Cadascú, portaria al seu sarró una embosta de blat, cada deu una arada i qui fos fuster una destal. Per Pasqua florida, de bon mati, s'aplegaren, davant la catedral. Van demanar al sagristà que repiqués les campanes i les van escoltar per ultima vegada. Llavors, van obri el portal gran i van sortir a buscar una vida nova. I el Senyor va fer resplendir el mateix sol tant per als qui marxaven com per als qui s'havien quedat.*

Mentrestant, amb el tauló a coll els timbalers avançaven...

Carretera enllà
els timbalers avancen
al so del tambor,
cantant una cançó.

Veuen allà lluny
les torres d'una gran vila,
al so del tambor
s'acosten sense por.

El guaita ha cridat
"S'albira gent armada".
Campanes al vent
tocant a sometent.

Els vilatans s'apressaven amb alabardes i ballestes cap als baluards i van preguntar als de baix: "Voleu guerra?" i els timbalers respongueren:

"Busquem una vida nova
anem a un país millor.
Tothom qui vulgui seguir-nos
prengui timbal i cançó."

"Un país millor? No tenim pas lloc nosaltres. Però mireu, allà on el cel i la terra es toquen, allà on el sol es pon, hi ha país de sobres per als qui busquen una vida nova!" Molt bé, però ja ho sabeu:

Dona el pa i la sal
i una bona paraula,
i així el pelegrí
lleuger tindrà el camí.

Armats dalt dels baluards, els vilatans en parlaren entre ells, i com que sabien que més val proveir el sarró del vianant. que no pas fer guerra. varen baixar cistells amb pa i formatge, i dels merlets estant cridaren:

6

"Bon viatge, doncs,
l'estel us acompanyi.
I que el pelegrí
lleuger tingui el camí."

Quan els timbalers eren ja als planells. Van obrir-se de sobte, allà baix a la vall, els portals de la ciutat, i quatre-cents vilatans pujaven pel camí amb timbals, repicant i cantant,.

"Busquem una vida nova
anem a un país millor.
Tothom qui vulgui seguir-nos
prengui timbal i cançó."

No va trigar gaire a escampar-se per les valls la brama que un estol de gent se n'anava a buscar una vida nova: de pertot n'arribaven, i noves colles de timbalers engrossien et seguici.

Si hom no els dona pa
i una bona paraula,
sense pietat
arrasen la ciutat.

Mil taulons units
Cridant: "Desperta fusta",
mal que mani el rei,
els tambors fan la llei.

Davant un barranc
o un riu que el pas els barra,
taulons engalzant
un pont fa camí franc.

Set Mil timbalers,
per a ells no hi ha fronteres
ni un exèrcit fort,
la vida ni la mort.

Però per allà on passaven els timbalers, no hi havia cap país sense amo. Al cap d'un any l'expedició s'atura. "Què barra el nostre pas?" "El mar, germans!" Però a la platja hi havia pescadors que asseguraven: Diuen. que el mar te fi i que llavors comença país franc. Els timbalers feren consell i rumiaren. Després van començar a construir un vaixell. Un cop enllestit. centenars de milers de remes van remoure l'aigua i salparen mar endins fins que només van quedar cel i onades. Quan la lluna hagué fet sis vegades el ple, van albirar terra davant la nau. Quina terra seria?

7

Bufa un vent fred des de la costa,
no es veu res més que glaç i neu.
És terra lliura, l'hem trobada!
Pica el timbal en nom de Déu.

Vinga taulons. bastim cabanes,
fem-nos abric que el fred és viu.
Bon timbaler no et descoratgis
allà on hi ha hivern bé hi haurà estiu.

Els timbalers pel sol frisaven.
la terra és blanca, el cel ombriu.
Però el bon temps mai no arribava,
era una terra sense estiu.

Anaven atapeïts, com fent una Muralla, i així s'escalfaven els uns als altres. Però també hi anava la fam, amb ells. I la neu estenia un mantell blanc i feixuc damunt els qui es rendien ja no podrien tocar mai més el timbal. Hivern a través, van retrobar la mar. Van tornar a andanar un vaixell, i s'arrumbaren vers el sol. El mar era tot blau i l'aire tebi, tant que els vestits els feien nosa. Llavors van sentir-se joiosos i reien i dansaven, i un dia. hi hagué novament terra davant la nau.

Dies i dies caminaren,
damunt d'un roquissar roent,

fins a arribar a una vall d'arena
sense un matoll ni un bri de vent.

Au. timbalers la terra és nostra!
Bastim rafals, sembrem el blat!
Quan sigui el temps caurà la pluja
i tot el camp serà arrosat.

Però la pluja no arribava,
tenien set, patien fam.
Terra de pols sense esperança
mor la llavor i és erm el camp.

*I amb et tauló a la esquena van reemprende el camí.
Camina que caminaràs van trobar una nova terra. Allà tot era ufana. Tot
seguit van posar-se a llaurar, sembrar el blat i fer cabanes.*

Quin bell país, timbal repica!
La pluja els camps ha beneit!
Quan vingui el temps de la collita
quin bé de Déu haurem collit!

Espigues d'or altes i grasses,
blanca farina i pa olorós.
Havent dinat fem migdiada,
premi als bons treballadors.

8

*Llavors prenien el sol, cofois, engreixats, i encreuaven les mans damunt la
panxa. De tant. silenci semblava que tothom fos mort. I el cel els pesava
damunt de les espatlles. Alguns van dir: "Germans. hem sembrat i collit. Ningú
passa fam, ningú no passa fred. Gaudiu. doncs, de la vida, danseu i exulteu!"
Però ningú no exultava. Els dies enganxosos i engandulits, relliscaven damunt
els conreus i semblaven inacabables. Fins que un dia algú va cridar, somniant:*

Germans, cap rossinyol no hi canta,
no es veu rosella ni blauet.
Alça't i espolsa't el silenci,
no és pas aquest el nostre indret.

*Abans i tot de clarejar van carregar-se el tauló al coll i van abandonar aquell
País on mai no hi havia cantat cap ocell. Als timbalers, els calgué encera de
pujar una serralada i en ésser dalt de la carena, van veure a la vall de l'altra
banda un nou país, tan bonic que es llevaren el capell i s'aguantaren el respir.*

9

Bosc de pins.
cantadores rieres.
un cel tot blau
amb núvols de cotó.

Vinyes el pla,
vermellor de cireres,
estols d'ocells
i peixos de colors.

Guaiteu companys
la terra que cercàvem!
quina abundor!
talment el paradís...
Baixem al pla
i enllacem la sardana,
cantem plegats
al vent d'aquest país.

*Quan, a l'endemà, començaven de llaurar van adonar-se que sota terra hi havia or. Llavors pla que exultaven dient:
"Germans, qui ha tingut mai tanta sort? Som rics, cadascú de nosaltres és un rei!"*

Remou la terra timbaler,
que trobaràs diner.
Burxa que burxa, extreu-ne l'or
i enjoia els ulls i el cor.
Cava, esgarrapa dia i nit,
que et farà bon profit.

10

I encara que tothom ja tenia mes or que no podia portar, no paraven de foradar i escorcollar, però.

Si brillen d'or els timbalers
i la riquesa és tanta
enlloc no hi queda ni una flor
i el rossinyol no canta.
Una corona d'or al cap,
amb coberts d'or hom menja,
amb vestits d'or endiumenjats
cada dia és diumenge.

Tothom és rei, ningú servent,
ningú la terra llaura.
Vaixella d'or però buit el plat,
tothom ric i captaire.
Un gra de blat val deu grans d'or
i tothom es torna lladre,
moren amb l'or fred a les mans
i les tombes són daurades.

Però un mati. un d'ells Llençà el seu or al riu i crida:

“Germans, això ja no és el paradís! Més val vius en la misèria que morts en sepulcre d'or ! I quan sortí el sol damunt dels boscos, el toc dels timbalers ressonava per aquella contrada. Novament es va sentir un clam per totes les valls:

11

*"Busquem una vida nova
anem a un país millor.
Tothom qui vulgui seguir-nos
prengui timbal i cançó."*

Però ara, per veure la cua del seguici ja no calia d'enfilar-se a una torre. Després de set setmanes de caminar, arribaren a noves contrades i van veure camps i arbres i van trobar cases ran del camí. Aquelles eren buides i tot, semblava desert ! “Visca ! On no hi ha ningú l'emperador no hi té dret!” La gent per por dels timbalers, havia fugit.

Els timbalers esfondraren les portes. Van entrar a les cases, van encendre foc i es van posar a cuinar i a rostir i després a omplir-se els ventrells. En partir, ningú no va apagar el foc ni va tancar les portes. El vent bufà i atjà el caliu de les llars. Tot el país s'abrandà i qualsevol podia reconèixer el camí dels timbalers.

El dia trentè, en ésser dalt d'una serra, van veure una gran polseguera que s'anava apropant: era l'exèrcit del Duc. Els timbalers es van espantar.

12

*Un gran exèrcit, gent armada,
més que la vista pot comptar.
Al seu davant un Duc cavalca,
tota la vall fa tremolar.*

*Els timbalers, bandera blanca,
davant del Duc van a implorar:
“O gran senyor, no ens feu la guerra,
els timbalers som gent de pau.”*

*“Hem anat seguint la fumarada
com heu cremat masos i camps” ...
“O gran senyor, vam deixar brases
i el vent traïdor les atjà.”*

*L'espasa ja és fora la beina.
tots les viseres s'han calat.
Brillen al sol mils de cuirasses,
res no deturarà el seu pas.*

*Ets timbalers parlamentaren.
Germans, fugim cap a la mar.
Qui no vol pau tindrà la guerra,
un timbaler no és mai covard.*

Els timbalers en lloc d'espasa
repiquen fort el seu timbal.
Tota la terra ressonava.
Ja la batalla ha començat.

13

Des del mati fins ai capvespre
taulons i ferros han lluitat.
S'ha post el sol i les timbales
mudes romanen sobre el camp.

"El Senyor als braus dona victòria!!!
Canten els trompetes del Duc.
Voltors i negres corbs festegen
despulses dels tambors vençuts.

Pocs són els que han quedat amb vida.
ja no és tibant el seu tambor.
Han oblidat d'allà on venien.
Han oblidat que és rodó el món.

*Van travessar l'hivern i el gebre. Però la primavera torna; i un bell dia es van
trobar davant d'una ciutat meravellosa.
Hi havia al bell mig una catedral que lluïa d'or i plata i fins i tot les muralles
resplendien de pedres de tots colors.*

*"Germans, estem cansats però la sort encara ens acompanya. Ara que som
una petita colla i no un gran estol, no serà més fàcil de trobar lloc per començar
una vida nova? Quedem-nos aquí! Dempeus amb llances de ferro, els guardes
vigilaven les portes de la ciutat.*

14

- Tindríeu lloc per cinc tambors?
- Pels marxants si; pels pòtols no!
- Som gent de pau, venim de lluny.
- Doncs, què voleu? ve-t'ho el fum.
- Anem buscant un món millor.
- Aquest no és lloc per tant tambor!
- Deu-nos un camp i un aixopluc...
- Tot és sembrat, no hi ha res buit.
- Rica és la vila, d'or i argent!
- L'or l'encomana el sol ixent,
quan ve la nit, tot l'or se fon.
Marxeu d'aquí que és gran el món.
- Un mos de pa pel pelegrí...
- Au timbalers, fora d'aquí!

Era la primera vegada que reculaven els timbalers.

Els guardes es cargolaven de riure; recordaven la llegenda dels vilatans que van sortir de la ciutat a buscar una vida nova, amb taulons i timbales igual que aquests! Ha-Ha-Ha-Ha. Els timbalers es van perdre ja bosc enllà. Però el guaita més jove els havia seguit molta estona amb els ulls, consirós. Semblava que tot s'havia acabat.

Però al matí, diu la història,
se sent ressonar un tambor,
és el guardià més jove
i sona com un pregó:

"Busquem una vida nova
anem a un país millor.
Tothom qui vulgui seguir-nos
prengui timbal i cançó."

Fí